

الْعَالَمُ أَفْضَلُ مِنَ الصَّائِمِ الْقَائِمِ الْمُجَاهِدِ... ارزش و اهمیت علم و عالم در احادیث

علام عزیزی کیا

نهان و راهنمای در سختی ها و راحتی ها و سلاحی بر علیه دشمنان و زینت بخش نزد دوستان است. خداوند گروههایی را با داشت رفت بخشیده و آنان را رهبر مردم در خوبی قرار داده از فتارشان سرمشق گرفته می شود و از کارهایشان پیروی می شود و رأیشان به آنان منتهی می شود فرشتگان به دوستی آنان مشتقند و بالهای خود بر آنان کشند و در نیایش خود برکت برای آنان می طلبند هر خشک و تری حتی ماهیان دریا و حشرات و درندگان و چندگان برای آنان امربزش می طلبند راستی که علم زندگی بخش دلهای نادانی، نور دیدگان از تاریکی و نیروی بدنها از ناتوانی است بنده را به منزلهای خوبان و نشیمنگاههای نیکان و برترین درجات دنیا و آخرت می رساند گفتار در مجلس دانش هموزن روزه و آموزش آن هم از نماز است با دانش است که خداوندگار اطاعت و پرستش شود و پیوند با خویشان برقرار بماند و حلال و حرام بازستاخته شود. علم پیشروعمل است و عمل پیرو آن. خداوند به نیکختان الهام کند و سوریختان را محروم نماید پی خوشابه آنکه خداوند بهره دانش را از او باز ندارد.^(۲) از امیرالمؤمنین علیه السلام آمده است:

مقدمه

در احادیث پیامبر اعظم (صلی الله علیه و آله) و اهل بیت (علیهم السلام) گوهرهای فراوانی در فضیلت علم و عالم و لزوم علم آموزی و تعلیم به دیگران وجود دارد که محدثان بزرگ در آثار خود نقل کرده‌اند. مرحوم شهید ثانی در مقدمه کتاب شریف منیه المرید^(۱) بخشنی از آن احادیث را نقل کرده که در ذیل گزیده ای از آن را نقل می کیم.

لزوم علم آموزی و ارزش و آثار دانش دینی

از پیامبر ص نقل است که فرمود: دانش طلبی بر هر مسلمانی واجب است دانش را از جایی که احتمال وجود آن می‌رود بجویید و از اهلش فرآگیرید زیرا فرآگیری دانش برای خدا حسته و دانشجویی عبادت است گفت و گوی علمی (به منزله) تسبیح خدا و به کار بستن دانش جهاد است آموختن به کسی که نمی‌داند صدقه و بخشش علم به اهل آن سبب تقریب به خداست زیرا دانش راهنمای حلال و حرام و نوربخش راه بهشت است. انس در تهایی و همد در غریبی و تهایی است و هم سخن در

«الْعَالَمُ أَفْضَلُ مِنِ الصَّائِمِ الْمُجَاهِدِ، وَ إِذَا مَاتَ الْعَالَمُ ثُلِمَ فِي الْإِسْلَامِ ثُلِمَةً لَا يَسْدُهَا إِلَّا خَلْفَ مِنْهُ»^(۳) دانشمند (دین شناس) از روزه دار نمازگزار جهادگر بر است آنگاه که دانشمند بمیرد رخنه ای در اسلام پدید آید که چیزی آن را پر نکند مگر جانشینی که از او باشد.

عمومی بودن افتخار به دانش ورزی

از امیرالمؤمنین علیه السلام آمده است: «كَفَىٰ
بِالْعِلْمِ شَرْفًا أَنْ يَدْعُيْهِ مَنْ لَا يُحْسِنُهُ وَ يَقْرَأَ بِهِ إِذَا
نِسَبَ إِلَيْهِ وَ كَفَىٰ بِالْجَهْلِ ذَمًا أَنْ يَرَأْ مِنْهُ كَهْوَ
فِيهِ»^(۴) در شرافت دانش همین بس که آنکه نداند
ادعای دانستن کند و اگر دانایش خوانند، خوشحال
گردد و در نکوهش نادانی همین بس که ندان هم
خود را از نادانی مبرا می داند.

پاداش دانشمند راهنمای مردم

کسی که به او اطمینان دارم از عبادت یکساله برایم
اطمینان بخش تر است.
وَعَنِ الصَّادِقِ عَلَيْهِ السَّلَامُ: مَنْ عَلِمَ خَيْرًا فَلَهُ مِثْلُ
أَجْرِ مَنْ عَمِلَ بِهِ، قَلْتُ: فَلِمَنْ غَلَمَهُ غَيْرُهُ يَجْرِي ذَلِكَ
لَهُ؟ قَالَ: إِنَّ عَلَمَهُ النَّاسُ كُلُّهُمْ جَرَى لَهُ، قَلْتُ فَإِنْ
مَاتَ؟ قَالَ: وَإِنْ مَاتَ»^(۸) کسی که کار خیری را آموزش
دهد پاداش او همانند پاداش کسی است که بدان عمل
کند، گفتم: اگر او هم به دیگری آموزش دهد باز هم
برای او (علم اول) پاداشی دارد؛ فرمود اگر به همه
مردم هم آموزش دهد پاداش برای او دارد گفتم: اگر
مرده باشد؟ فرمود: اگرچه مرده باشد.

همیت فهم دین

وَعَنْهُ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ: تَفَقَّهُوا فِي الدِّينِ، فَلَمَنْ لَمْ
يَتَفَقَّهْ مِنْكُمْ فِي الدِّينِ فَهُوَ أَعْرَابٌ، وَإِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ
يَقُولُ فِي كِتَابِهِ لِتَفَقَّهُوا فِي الدِّينِ وَلَا يَنْتَدِرُوا فَوْهَمُهُمْ إِذَا
رَجَعُوا إِلَيْهِمْ لِغَلَبِهِمْ يَحْذِرُونَ. توبه ۱۲۲»^(۹)

امام صادق علیه السلام فرمود: دین شناس شوید زیرا
هر کدامتان که دین شناس نشود، بیابان نشین است
خداآنده در قرآن می فرماید:

«وَقَالَ مُعَاوِيَةَ بْنَ عَمَّارٍ لِلصَّادِقِ عَلَيْهِ السَّلَامُ: رَجُلٌ
رَأَوْيَهُ لَحَدِيشَكُمْ بَيْثُ تَلَكَ فِي النَّاسِ وَبُشِّدَهُ فِي قُلُوبِهِمْ،
وَقُلُوبُ شَيْتَكُمْ، وَلَعَلَّ عَابِدًا مِنْ شَيْعَتَكُمْ لِيَسْتَ لَهُ هَذِهِ
الرَّوَايَةُ إِيمَانًا أَفْضَلُ؟ قَالَ: الرَّأْوَيْهُ لَحَدِيشَنَا يَشُدُّ بِهِ قُلُوبَ
شِيَعَتَنَا أَفْضَلُ مِنَ الْفِعَابِ»^(۱۰)

همیت همنشینی با عالمان

«وَعَنْهُ عَلَيْهِ السَّلَامُ: لِمَجْلِسِ أَجْلِسُهُ إِلَى مَنْ أَثْقَ
بِهِ أَوْثُقُ فِي نَفْسِي مِنْ عَمَلِ سَيِّهٍ»^(۷) نشستن نزد

کسی که کار خیری را آموزش
دهد پاداش او همانند پاداش
کسی است که بدان عمل کند.

لَيَسْتَ لَهُ هَذِهِ الرَّوْاْيَةُ أَيْمَمًا أَفْضَلُ؟ قَالَ: الرَّاوِيَةُ
لِحَدِيثِنَا يَشْدِيهِ قُلُوبُ شِيعَتِنَا أَفْضَلُ مِنْ الْفِ
عَابِدِ (۱۳)

معاوية بن عمارة امام صاق عليه السلام
مردی که سخنان شما را نقل و در میان مردم
 منتشر می کند و آن را در دلهای مردم و دلهای
شیعیاتان استوار می سازد و چه بسا عابدی
از شیعیاتان که چنین کاری نکند کدام یک
برترند؟ حضرت فرمود: آنکه حدیث را نقل و با آن دلهای
شیعیان ما را استوار می سازد از هزار عابد برتر است.

«وَعَنْهُ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ: مَا مِنْ أَحَدٍ يَمُوتُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ
أَحَبُّ إِلَى إِبْلِيسِ مِنْ مَوْتِ فَقِيهٍ» (۱۴)

امام صادق عليه السلام فرمود مرگ هیچ مومنی برای
شیطان، دوست داشتنی تر از مرگ مومن دین شناس نیست.
«وَعَنْهُ عَلَيْهِ السَّلَامُ: إِذَا مَاتَ الْمُؤْمِنُ الْفَقِيهُ ثُلَمَ فِي الإِسْلَامِ
ثُلَمَةً لَا يَسْدُدُهَا شَيْءٌ» (۱۵)

«وَعَنِ الْكَاظِمِ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ: إِذَا مَاتَ الْمُؤْمِنُ بَكَتْ عَلَيْهِ
الْمَلَائِكَةُ وَبَقَاعُ الْأَرْضِ التَّيْ كَانَ يَبْعَدُ اللَّهَ عَنْهَا، وَأَبْوَابُ السَّمَاءِ
الَّتِي كَانَ يَصْعُدُ مِنْهَا أَعْمَالُهُ، وَثُلَمَ فِي الإِسْلَامِ ثُلَمَةً لَا يَسْدُدُهَا
شَيْءٌ. لَانَّ الْمُؤْمِنِينَ الْفُقَهَاءُ حُصُونُ الإِسْلَامِ كَحْصِنِ سُورَ
الْمَدِينَةِ لَهَا» (۱۶)

امام کاظم عليه السلام فرمود: زمانی که فقیه مومنی از دنیا
برود فرشتگان، مکانهایی که بر او عبادت میکرده و درهای
انی که اعمال او از آن بالا میرفته بر او بگریند و رخنه ای در
اسلام پدید آید که چیزی آن را ترمیم نکند زیرا مومنان فقیه
دزهای اسلام اند همانند دز بودن دیوار شهر برای شهر.
عالمان دین مرزبان باورهای مومنان در برابر شیطان و شیطان
صفتان

در تفسیر منسوب به امام عسکری عليه السلام در تفسیر
احسان به یتیمان در آیه ۸۳ سوره بقره از پیامبر اعظم (صلی
الله علیه و آله) نقل شده است که خداوند بر نیکی به یتیمان
سفرارش اکید فرموده زیرا سایه پدر بر سر آنان نیست هر
کسی آنان را حمایت کند خداوند او را مصون خواهد داشت و
هر که آنان را گرامی بدارد خداوند او را گرامی خواهد داشت و
کسی که بر سر یتیمی دست نواوش کشد به تعداد هر موبی
که دست او بر آن مرور می کند خداوند کاخی بهناورتر از دنیا
با همه آنچه در اوست عنایت کند که در آن هرچه بخواهند
و چشم روشنی شان باشد وجود دارد و در آنجا جاودانند. امام
(علیه السلام) پس از نقل این حدیث آورده است: دشوارتر از
یتیمی این یتیم، یتیمی کسی است که از امام خویش جدا
افتاده و امکان دسترسی به او ندارد و حکم مسائل دینی متلا
به خود را نمی داند آگاه باشید هر که از شیعیان ما که دانای

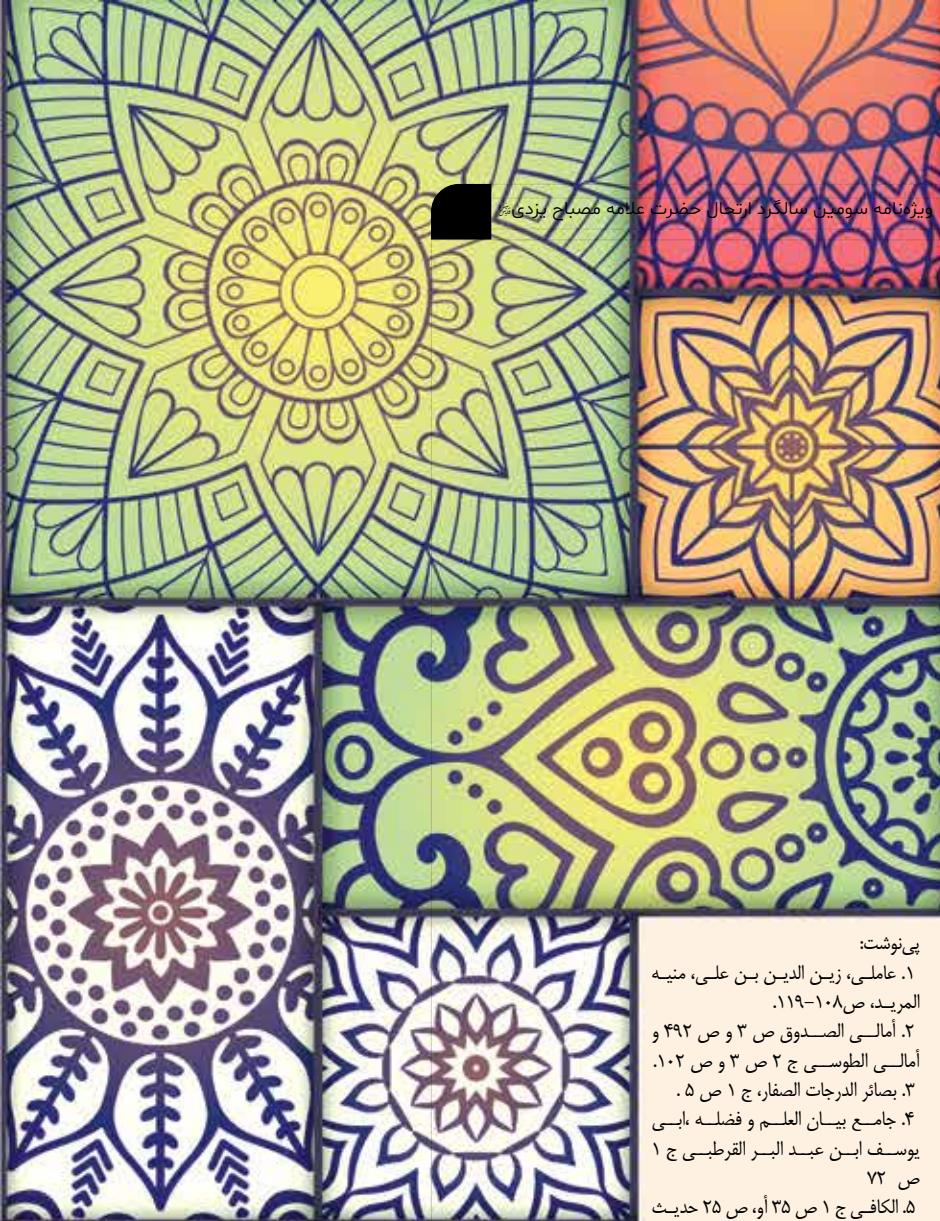
معاوية بن عمارة امام صاق عليه السلام مردی که سخنان
شما را نقل و در میان مردم منتشر می کند و آن را در دلهای
مردم و دلهای شیعیاتان استوار می سازد و چه بسا عابدی
از شیعیاتان که چنین کاری نکند کدام یک برترند؟ حضرت
فرمود: آنکه حدیث را نقل و با آن دلهای شیعیان ما را استوار

می سازد از هزار عابد برتر است.
«وَعَنْهُ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ: مَا مِنْ أَحَدٍ يَمُوتُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ
أَحَبُّ إِلَى إِبْلِيسِ مِنْ مَوْتِ فَقِيهٍ» (۱۷)

امام صادق عليه السلام فرمود: مرگ هیچ مومنی برای شیطان، دوست
داشتنی تر از مرگ مومن دین شناس نیست.
«وَعَنِ الْكَاظِمِ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ: إِذَا مَاتَ الْمُؤْمِنُ الْفَقِيهُ بَكَتْ
عَلَيْهِ الْمَلَائِكَةُ وَبَقَاعُ الْأَرْضِ التَّيْ كَانَ يَبْعَدُ اللَّهَ عَنْهَا، وَأَبْوَابُ
السَّمَاءِ الَّتِي كَانَ يَصْعُدُ مِنْهَا أَعْمَالُهُ، وَثُلَمَ فِي الإِسْلَامِ ثُلَمَةً
لَا يَسْدُدُهَا شَيْءٌ. لَانَّ الْمُؤْمِنِينَ الْفُقَهَاءُ حُصُونُ الإِسْلَامِ كَحْصِنِ
سُورَ الْمَدِينَةِ لَهَا» (۱۸)

امام کاظم عليه السلام فرمود: زمانی که مومن دین شناسی
از دنیا برود فرشتگان، مکانهایی که بر او عبادت
می کرده و درهای آسمانی که اعمال او از آن بالا
می رفته، بر او بگریند و رخنه ای در اسلام پدید
آید که چیزی آن را ترمیم نکند زیرا مومنان فقیه
دزهای اسلام اند همانند دز بودن دیوار شهر
برای شهر.

«وَقَالَ مَعَاوِيَةُ بْنُ عَمَارٍ لِصَادِقِ عَلَيْهِ السَّلَامُ: رَجُلٌ
رَأَوْيَلُ حَدِيشَكُمْ يَيْتُ ذَلِكَ فِي النَّاسِ وَيُشَدَّدُ فِي
قُلُوبِهِمْ، وَقُلُوبِ شِيعَتِكُمْ، وَلَقَلْ عَابِدًا مِنْ شِيعَتِكُمْ

به دانشهای ماست این جا هل به وظیفه را که به ما دسترسی ندارد، هدایت کند همانند کسی است که یتیمی را در دامن خود گرفته است توجه کنید که هر که او را هدایت و راهنمایی کند و احکام ما را به او بیاموزد در محض ربوی همراه ما خواهد بود.(۱۷)

بانویی نزد حضرت فاطمه علیها السلام آمد و گفت مادر ناتوانی دارم که در باره نمازش مشکلی دارد و مرا نزد شما فرستاده تا پرسم؛ حضرت پاسخ او را دادند دوباره و سه باره تا ده بار سوالهایی مطرح کرد و پاسخ پرسشها را از حضرت شنید سپس از زیادی پرسش شرمنده شد و گفت ای دختر رسول خدا بر شما دشوار بیست؟ فاطمه علیها السلام فرمود هر پرسشی داری پرس! اگر کسی زمانی بار سنگینی را به بامی بالا برد که اجرت آن صد هزار دینار باشد بر او سنگینی می کند؟ گفت نه حضرت فرمود من برای هر پرسشی مزدی گرفتم که بیش از آن است که فاصله بین زمین تا عرش الهی را پر از لولو کنند پس سزاوارتر است که بر من سنگینی نکند. حضرت افزودند از پدرم شنیدم که می فرمود: عالمان شیعه ما چنان محشور می شوند که به اندازه دانش و کوشش هایشان در راهنمایی مردم بر آنان خلعت میبینند به گونه ای که بر تن یکی از آنان یک میلیون خلعت نور باشد سپس منادی در آسمان از طرف خداوندگار ما اعلام کند ای سرپرستان و تیمارداران یتیمان آل محمد که به هنگام جدائی آنان از پرانشان که اماماشان هستند به آنان جان بخشیدید اینان شاگردان شما و یتیمانی هستند که عهده دارشان بودید و به آنان زندگی دادید بر آنان در برابر دانشی که در دنیا داده اید خلعت بیوشید ایشان نیز به اندازه دانشی که در دنیا به آنان آموخته اند خلعت پوشند تا آنجا که بر تن یکی از آنان صد هزار خلعت پوشند. هم چنین یتیمان نیز بر کسانی که از آنان آموخته اند خلعت میبینند سپس خداوند عزوجل فرماید بر این عالمان عهددهار یتیمان دوباره خلعت پوشانید تا خلعتهایشان را کامل کنید و آن را دوباره کنید و... سپس فاطمه فرمود ای کنیز خدا راستی که نخی از آن خلутها برتر است از آنچه میلیونها بار آفتاب بر آن بتابد و چه فضیلتی دارد آنچه آفتاب بر او می تابد؛ زیرا آمیخته با ناخوشی و تیرگی است.(۱۸)

امام کاظم علیه السلام فرمود: زمانی که مومن دین شناسی از دنیا برود فرشتگان، مکانهایی که بر او عبادت می کرده و درهای آسمانی که اعمال او از آن بالا می رفته، بر او بگریند و رخنهای در اسلام پدید آید که چیزی آن را ترمیم نکند زیرا مومنان فقیه دژهای اسلام اند همانند دژ بودن دیوار شهر برای شهر.

